

Категорія справи № 758/15398/18: У порядку процесуального законодавства; В порядку КПК України; Клопотання слідчого, прокурора, сторони кримінального провадження.

Надіслано судом: 12.12.2018. Зареєстровано: 13.12.2018. Оприлюднено: 14.12.2018.

Номер судового провадження: 1-кк/758/5534/18

Номер кримінального провадження в ЄРДР: 12013110060002990

Подільський районний суд міста Києва

Справа № 758/15398/18

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А І Н И

11 грудня 2018 року слідчий суддя Подільського районного суду м. Києва Захарчук С.С., за участю секретаря Ємець А.П., слідчого Селівона О.О., розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду в м. Києві клопотання старшого слідчого в особливо важливих справах третього слідчого відділу управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Деми О.В. про арешт майна,

В С Т А Н О В И В :

Старший слідчий в особливо важливих справах третього слідчого відділу управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Дема О.В., за погодженням з прокурором у кримінальному провадженні - прокурором відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях слідчих управлінь спеціальних розслідувань Департаменту процесуального керівництва у кримінальних провадженнях, підслідних Державному бюро розслідувань Генеральної прокуратури України Новіковим С., звернувся до суду з клопотанням про накладення арешту на майно.

Зазначав, що управлінням спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № 12013110060002990 від 02.04.2013 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 190, ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 209, ч. 1 ст. 255, ч. 1 ст. 364, ч. 4 ст. 368, ч. 3 ст. 368-2, ч. 2 ст. 375, ч. 2 ст. 376, ч. 2 ст. 376-1, ч. 1 ст. 382 КК України.

Установлено, що на початку 2011 року Голова Вищого господарського суду України ОСОБА_3 у змові з іншими суддями та працівниками господарських судів України, арбітражними керуючими створили стійке ієрархічне об'єднання, до якого в різний період часу залучили окремих суддів та керівників господарських судів України, працівників апарату цих судів, адвокатів, арбітражних керуючих, оцінювачів, службових осіб товарних бірж, членів сім'ї та інших близьких осіб, члени якого та структурні частини якого за попередньою змовою зорганізувалися для спільної діяльності з метою безпосереднього вчинення тяжких та особливо тяжких злочинів учасниками цієї організації, пов'язаних з систематичним отриманням неправомірної вигоди, незаконного збагачення, заволодіння державним та іншим майном, шляхом постановлення суддями господарських судів України неправосудних рішень, тиску на суддів з метою схвалення їх до винесення таких рішень, втручання в автоматизовану систему документообігу суду з метою розподілення господарських справ на потрібного суддю та подальшої легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом, а також здійснювали керівництво та координацію злочинної діяльності інших осіб, забезпечували функціонування як самої організації, так і інших злочинних груп.

Досудовим розслідуванням встановлено, що з метою легалізації коштів, отриманих злочинним шляхом ОСОБА_3 залучив ОСОБА_4 до створення підконтрольного йому підприємства ТОВ «Терралінк» та відповідно майно вказаного підприємства було здобуто злочинним шляхом.

У цьому кримінальному провадженні 02.10.2018 здійснено повідомлення про підозру ОСОБА_3 у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 190, ч. 3 ст. 209, ч. 1 ст. 255, ч. 4 ст. 368, ч. 3 ст. 368-2, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 375, ч. 2 ст. 376, ч. 2 ст. 376-1 КК України.

16.10.2018 ОСОБА_4 здійснено повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 190, ч. 1 ст. 255, ч. 3 ст. 209 КК України.

Установлено, що на праві власності ТОВ «Терралінк» належить нерухоме майно, а саме: пансіонат «Дельфін», загальною площею 1245,6 кв.м., який розташований за адресою: Донецька область, Новоазовський район, смт. Сєдове, вул. Шкільна, б. 6-б.

В органу досудового розслідування є достатні підстави вважати, що вказане нерухоме майно, набуто ТОВ «Терралінк» у злочинний спосіб за рахунок злочинної діяльності ОСОБА_3 за сприяння ОСОБА_4

З метою забезпечення збереження речових доказів; спеціальної конфіскації; конфіскації майна як виду покарання; відшкодування шкоди, завданої внаслідок кримінального правопорушення (цивільний позов), слідчий просив накладати арешт на нерухоме майно, яке на праві власності належить ТОВ «Терралінк», а саме: пансіонат «Дельфін», площею 1 245,6 кв.м., за адресою: Донецька область, Новоазовський район, смт. Сєдове, вул. Шкільна, 6-б.

У клопотанні та у судовому засіданні слідчий, з метою забезпечення арешту майна, просив розглядати клопотання без повідомлення власника нерухомого майна.

Відповідно до ч. 2 ст. 172 КПК України клопотання слідчого, прокурора, цивільного позивача про арешт майна, яке не було тимчасово вилучене, може розглядатися без повідомлення підозрюваного, обвинуваченого, іншого власника майна, їх захисника, представника чи законного представника, представника юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, якщо це є необхідним з метою забезпечення арешту майна.

Приходжу до висновку про наявність правових підстав для розгляду клопотання за відсутності власника нерухомого майна з метою забезпечення арешту майна.

У судовому засіданні слідчий підтримав клопотання з викладених у ньому підстав і просив клопотання задовольнити.

Вислухавши пояснення слідчого, вивчивши клопотання та документи, додані до клопотання, приходжу до наступного висновку.

Установлено, що управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України здійснюється досудове розслідування у кримінальному провадженні № 12013110060002990 від 02.04.2013 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 190, ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 209, ч. 1 ст. 255, ч. 1 ст. 364, ч. 4 ст. 368, ч. 3 ст. 368-2, ч. 2 ст. 375, ч. 2 ст. 376, ч. 2 ст. 376-1, ч. 1 ст. 382 КК України.

02.10.2018 здійснено повідомлення про підозру ОСОБА_3 у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 190, ч. 3 ст. 209, ч. 1 ст. 255, ч. 4 ст. 368, ч. 3 ст. 368-2, ч. 5 ст. 27, ч. 2 ст. 375, ч. 2 ст. 376, ч. 2 ст. 376-1 КК України.

16.10.2018 ОСОБА_4 здійснено повідомлення про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 4 ст. 190, ч. 1 ст. 255, ч. 3 ст. 209 КК України.

Відповідно до Інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо суб'єкта пансіонат «Дельфін», загальною площею 1245,6 кв.м., розташований за адресою: Донецька область, Новоазовський район, смт. Седове, вул. Шкільна, б. 6-б на праві власності належить ТОВ «Терралінк».

Обґрунтовуючи клопотання про накладення арешту на пансіонат «Дельфін», слідчий, зокрема, вказував на те, що в органу досудового розслідування є достатні підстави вважати, що вказане нерухоме майно, набуто ТОВ «Терралінк» у злочинний спосіб за рахунок злочинної діяльності ОСОБА_3 за сприяння ОСОБА_4

Відповідно до постанови старшого слідчого групи заступника начальника третього слідчого відділу управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України ОСОБА_5 від 19.10.18 пансіонат «Дельфін», загальною площею 1245,6 кв.м., розташований за адресою: Донецька область, Новоазовський район, смт. Седове, вул. Шкільна, б. 6-б, який на праві власності належить ТОВ «Терралінк», визнано речовим доказом у кримінальному провадженні № 12013110060002990 від 02.04.13.

Пунктом 7 ч. 1 ст. 131 КПК України передбачено, що заходами забезпечення кримінального провадження є арешт майна.

Згідно з ч. 1 ст. 131 КПК України заходи забезпечення кримінального провадження застосовуються з метою досягнення дієвості цього провадження.

Відповідно до ч. 1 ст. 170 КПК України арештом майна є тимчасове, до скасування у встановленому цим Кодексом порядку, позбавлення за ухвалою слідчого судді або суду права на відчуження, розпорядження та/або користування майном, щодо якого існує сукупність підстав чи розумних підозр вважати, що воно є доказом злочину, підлягає спеціальній конфіскації у підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, третіх осіб, конфіскації у юридичної особи, для забезпечення цивільного позову, стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди, можливої конфіскації майна. Арешт майна скасовується у встановленому цим Кодексом порядку.

Завданням арешту майна є запобігання можливості його приховування, пошкодження, псування, зникнення, втрати, знищення, використання, перетворення, пересування, передачі, відчуження. Слідчий, прокурор повинні вжити необхідних заходів з метою виявлення та розшуку майна, на яке може бути накладено арешт у кримінальному провадженні, зокрема шляхом витребування необхідної інформації у Національного агентства України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, інших державних органів та органів місцевого самоврядування, фізичних і юридичних осіб.

Частиною 2 ст. 170 КПК України передбачено, що арешт майна допускається з метою забезпечення: 1) збереження речових доказів; 2) спеціальної конфіскації; 3) конфіскації майна як виду покарання або заходу кримінально-правового характеру щодо юридичної особи; 4) відшкодування шкоди, завданої внаслідок кримінального правопорушення (цивільний позов), чи стягнення з юридичної особи отриманої неправомірної вигоди.

У випадку, передбаченому пунктом 1 частини другої цієї статті, арешт накладається на майно будь-якої фізичної або юридичної особи за наявності достатніх підстав вважати, що воно відповідає критеріям, зазначеним у статті 98 цього Кодексу (ч. 3 ст. 170 КПК України).

Відповідно до ч. 1 ст. 98 КПК України речовими доказами є матеріальні об'єкти, які були знаряддям вчинення кримінального правопорушення, зберегли на собі його сліди або містять інші відомості, які можуть бути використані як доказ факту чи обставин, що встановлюються під час кримінального провадження, в тому числі предмети, що були об'єктом кримінально протиправних дій, гроші, цінності та інші речі, набуті кримінально протиправним шляхом або отримані юридичною особою внаслідок вчинення кримінального правопорушення.

Частинами 4, 5, 6 ст. 170 КПК України передбачено, що у випадку, передбаченому пунктом 2 частини другої цієї статті, арешт накладається на майно підозрюваного, обвинуваченого, засудженого або третьої особи за наявності достатніх підстав вважати, що воно підлягатиме спеціальній конфіскації у випадках, передбачених Кримінальним кодексом України.

У випадку, передбаченому пунктом 3 частини другої цієї статті, арешт накладається на майно підозрюваного, обвинуваченого, засудженого або юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, за наявності достатніх підстав вважати, що суд у випадках, передбачених Кримінальним кодексом України, може призначити покарання у виді конфіскації майна або застосувати до юридичної особи захід кримінально-правового характеру у виді конфіскації майна.

У випадку, передбаченому пунктом 4 частини другої цієї статті, арешт накладається на майно підозрюваного, обвинуваченого, засудженого, фізичної чи юридичної особи, яка в силу закону несе цивільну відповідальність за шкоду, завдану діями (бездіяльністю) підозрюваного, обвинуваченого, засудженого або неосудної особи, яка вчинила суспільно небезпечне діяння, а також юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, за наявності обґрунтованого розміру цивільного позову у кримінальному провадженні, а так само обґрунтованого розміру неправомірної вигоди, яка отримана юридичною особою, щодо якої здійснюється провадження.

Відповідно до ч. 10 ст. 170 КПК України арешт може бути накладений у встановленому цим Кодексом порядку на рухоме чи нерухоме майно, гроші у будь-якій валюті готівкою або у безготівковій формі, в тому числі кошти та цінності, що знаходяться на банківських рахунках чи на зберіганні у банках або інших фінансових установах, видаткові операції, цінні папери, майнові, корпоративні права, щодо яких ухвалою чи рішенням слідчого судді, суду визначено необхідність арешту майна.

Обґрунтовуючи клопотання, слідчий зазначав, що з метою збереження речових доказів, вжиття заходів щодо спеціальної конфіскації, конфіскації майна як виду покарання у майбутньому та відшкодування заподіяної шкоди, завданої внаслідок вчинення кримінального правопорушення (цивільний позов) необхідно застосувати такий вид забезпечення кримінального провадження як арешт майна.

Частиною 4 ст. 173 КПК України передбачено, що у разі задоволення клопотання слідчий суддя, суд застосовує найменш обтяжливий спосіб арешту майна. Слідчий суддя, суд зобов'язаний застосувати такий спосіб арешту майна, який не призведе до зупинення або надмірного обмеження правомірної підприємницької діяльності особи, або інших наслідків, які суттєво позначаються на інтересах інших осіб.

Оцінюючи в сукупності надані стороною кримінального провадження докази, беручи до уваги те, що згідно постанови від 19.10.18 пансіонат «Дельфін» визнано речовим доказом у кримінальному провадженні № 12013110060002990, а також ураховуючи можливість використання майна як доказу у кримінальному провадженні, наявність обґрунтованої підозри у вчиненні особами кримінального правопорушення, наслідки арешту майна для підозрюваних та третіх осіб, розумність та співрозмірність обмеження права власності завданням кримінального провадження, застосування такого виду заходу забезпечення кримінального провадження як арешт майна є можливим.

Зважаючи на те, що в судовому засіданні слідчим доведено необхідність накладення арешту, вбачаю достатні обґрунтовані підстави для задоволення даного клопотання, оскільки документи додані до клопотання свідчать, що на цьому етапі кримінального провадження потреби досудового розслідування виправдовують таке втручання у права та інтереси власника майна з метою забезпечення збереження речових доказів, спеціальної конфіскації, конфіскації майна як виду покарання у майбутньому та відшкодування заподіяної шкоди, завданої внаслідок вчинення кримінального правопорушення (цивільний позов), до того ж, будь-яких негативних наслідків, які можуть негативно позначитися на інтересах власника майна та інших осіб від вжиття такого заходу забезпечення кримінального провадження, слідчим суддею не встановлено.

Керуючись ст. ст. 98, 131, 170 - 173, 175 КПК України, слідчий суддя -

ПОСТАНОВИВ:

Клопотання старшого слідчого в особливо важливих справах третього слідчого відділу управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України Деми О.В. про арешт майна, - задовольнити.

Накласти арешт на нерухоме майно, яке на праві власності належить товариству з обмеженою відповідальністю «Терралінк», а саме: пансіонат «Дельфін», площею 1 245,6 кв.м., за адресою: Донецька область, Новоазовський район, смт. Сєдове, вул. Шкільна, 6-б.

Ухвала про арешт майна виконується негайно слідчим, прокурором.

Ухвала підлягає оскарженню безпосередньо до Київського апеляційного суду протягом п'яти днів з дня її оголошення.

Слідчий суддя Подільського районного суду м. Києва С.С. Захарчук